

Spełnienie warunków ustawowych a przyznanie zasiłku celowego

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 12, lipiec 2015 00:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśłony: 1524

Sam fakt spełniania ustawowych kryteriów nie oznacza automatycznego przyznania osobie zainteresowanej zasiłku celowego.

Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwycięzenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości (art. 2 ustawy). Zadaniem pomocy społecznej jest w myśl art. 3 ust. 1 ustawy - wspieranie osób i rodzin w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwianie im życia w warunkach odpowiadających godności człowieka. Nie oznacza to jednak, że pomoc społeczna ma zaspokajać wszystkie potrzeby i oczekiwania osób które znalazły się w trudnej sytuacji życiowej.

Zwłaszcza, że jak powszechnie wiadomo - możliwości finansowe ośrodków pomocy społecznej nie są nieograniczone.

Przepis art. 39 ust. 1 i 2 ustawy stanowi, że w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej może zostać przyznany zasiłek celowy z pomocy społecznej. Użyty w przepisie zwrot "może" wskazuje na to, że zasiłek celowy nie ma charakteru obligatoryjnego, a jego przyznanie pozostawione jest uznaniu organu orzekającego.

W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreślono, że sam fakt spełniania ustawowych kryteriów nie oznacza automatycznego przyznania osobie zainteresowanej zasiłku celowego.

Z przepisów ustawy o pomocy społecznej, regulujących tryb przyznawania zasiłku celowego wynika, że udzielając świadczenia z pomocy społecznej organ kieruje się ogólną zasadą dostosowania rodzaju, formy i rozmiaru świadczeń do okoliczności konkretnej sprawy jak również uwzględnienia potrzeb osób korzystających z pomocy, jeżeli potrzeby te odpowiadają celom i możliwościom pomocy społecznej. Oznacza to, że organ obowiązany jest uwzględnić nie tylko sytuację osoby ubiegającej się o przyznanie świadczenia, jego zaangażowanie w zakresie współdziałania w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej, lecz także zakres udzielanej mu ze środków publicznych pomocy.

W myśl bowiem art. 3 ust. 4 i art. 4 ustawy, potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej, a osoby korzystające z pomocy społecznej są obowiązane do współdziałania w rozwiązywaniu ich trudnej sytuacji życiowej. Celem pomocy społecznej nie jest natomiast stałe dostarczanie środków utrzymania i zastępowania osobistej aktywności osób w tym zakresie.

W wyroku z dnia 20 listopada 2001 r. sygn. akt SK 15/1, Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że pomoc społeczna jest ostatnim ogniwem w systemie zabezpieczenia społecznego i ma charakter uzupełniający. Polityka udzielania pomocy przez państwo winna brać pod uwagę subsydiarny charakter pomocy w stosunku do aktywności samego zainteresowanego w staraniach o znalezienie i podjęcie pracy (OTK 2001/8/252).

W świetle powyższego przyjąć należy, że organ rozpoznający wniosek o przyznanie zasiłku celowego musi mieć zatem na względzie nie tylko interes osoby wnioskującej, ale również interesy innych osób będących w trudnej sytuacji materialnej. Nie można bowiem zapomnieć, że przyznanie i wypłata zasiłków celowych należy do zadań własnych gmin o charakterze obowiązkowym, stąd też gminy muszą gospodarować ograniczonymi środkami finansowymi w taki sposób, aby zachować zdolność

Spełnienie warunków ustawowych a przyznanie zasiłku celowego

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 12, lipiec 2015 00:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 1524

wywiązywania się z ustawowo nałożonych obowiązków przez okres całego roku.

Źródło: Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 16 stycznia 2015 r. IV SA/Wr 594/14